

IN VSI ŠTIRJE SO DVIGNILI ŠAPICE IN JECLJALI ZA LAJKO:

»ČLOVEKU DARUJEMO SVOJE ŽIVLJENJE,
POSLUŠNI, POKORNI MU SLEHERNI HIP,
VDANO IN ZVESTO MU BOMO SLUŽILI,
DOKLER NE ZASTANE SRCA NAM UTRIP.«

TIP=TAP=TOK=TAK SO PADALE
UTRUJENE TAČICE K TLOM...

»KAJ NEKI IMAJO DANES NAŠI
PSIČKI,« JE DEJALA NEJEVOLJNO
GOSPA MARIJA IN HITELA ZAPI-
RAT ODPRTA OKNA, DA NEMIR NA
DVORIŠČU NE BI KRATIL OTROKOM
NOČNEGA POKOJA.

PSIČKI PA SO PRAVKAR ZASPALI
V SVETLO OKRILJE KRESNE NOČI
IN ZASANJALI O JUNAŠKIH ČI-
NIH...

MISLI IN PREMIŠLJEVANJ NEVA-
JENA BOBIJEVA GLAVICA JE UTRU-
JENO ZANIHALA: TINKA — TONKA.
— BOBI JE V VREČI ZADREMAL...

VSI ŠTIRJE: VRANEC, JERNEJ, ŠPELA IN BOBI SO SREČNO
PRISPELI V LJUBLJANO NA MIRJE.

(Dalje prihodnjič.)

Burja.

Burja, burja, bu, bu, bu,
kar odpravi se domu!
Tukaj se ne boš ogrela,
mi ne boš klobuka vzela.
Pa še duri zaklenimo,
okna hitro pregrnimo,
da skoz špranje, potoglava,
ne prikrade se, majava:
rada legla bi za peč,
a ledena je preveč.
Saj smo v hišo okna dali,
da bi z doma jo pregnali!

Vera Albrechtova.